

We hebben drie dagen een uitschieter gehad: 38, 39 en 38 graden max, maar verder is het hier continu tussen de 24 graden (om 5 uur in de ochtend) en 34 graden (om 5 uur in de middag). Maar ik zal niet beweren dat ik naar Spanje ben gegaan om de hitte in Nederland te ontlopen, ook al is men er hier veel beter op ingesteld. In elk openbaar toilet staat bijvoorbeeld een Airco. Alleen zijn er hier geen openbare toiletten; bij wijze van spreken dus.

Toen ik hier kwam heb ik met enige moeite een huis kunnen huren. In de winter staan hier veel huizen leeg, maar dan nog zit niet iedereen te wachten op een bejaarde met alleen AOW en twee grote hopen schijtende honden. Die huur was ook nog tijdelijk, tot 30 juni. Het huis was eigenlijk te klein, maar wel met een fraai uitzicht en een zwembad. En juli kwam steeds dichterbij en juli is ook nog eens het topseizoen. Dan betaal je voor een week meer dan voor een maand normaal.

Ik heb op tientallen advertenties gereageerd en twee keer dacht ik beet te hebben (wel voor veel geld 2700 en 3000 euro per maand) maar ketste het toch af omdat de eigenaar ergens een probleem ontdekte.

En toen, om 10 voor twaalf (dwz 10 dagen voor 1 Juli) was daar Gaspar. Gaspar (60 jaar) is een lokale boer van de ontelbaarste generatie en is in het bezit van heel veel land en veel huizen op 2 km van de rand van Jávea. Xàbia (= Jávea op z'n Valentciaans) is deze eeuw uitgegroeid tot een van de duurste gemeenten aan de Costa Blanca. Dus wat doe je als Don Gaspar, zoals op mijn huurcontract staat en die tevens eigenaar is van een gasbedrijf; die verkoopt helemaal niks. Die blijft lekker boeren (schapenhouder) en steekt zijn energie in het restaureren en in oude staat hertellen van de huizen op zijn land. En daarna verhuurt hij die. Met zo'n verhuurder gaat het gesprek iets anders dan met makelaars en verzekeraars.

Ik heb dus een huis gehuurd. Dat huis is bijna 300 m² groot en heeft een tuin van 3000 m². Ik ben de eerste huurder na de restauratie. Dus alles is nieuw, alle leidingen, alle sanitair, koelkast, fornuis etc. Alleen zijn er een paar eigenaardigheden. Zo kun je alleen in een toilet komen (er zijn er twee) via een slaapkamer.

Bridgeintermezzo 1.:

O / OW

♠ 7 4 3

♥ A H B 7 4 2

♦ 10 4 2

♣ 6

♠ A H B 10

♥ 9 6 5

♦ H B

♣ 10 8 5 3

♠ 9 8 2

♥ V

♦ A 9 8 5

♣ A H B 9 2

♠ V 6 5

♥ 10 8 5

♦ V 7 6 3

♣ V 7 4

Ik zat West en bij ons ging de bieding als volgt:

West	Noord	Oost	Zuid
-	-	1♣	pas
1♠	2♥	2♠	pas
4♠	pas	pas	pas

Zelfs bij BCO is dit biedverloop denkbaar. Ik vond het een lastig spel. De meesten zullen dit niet bieden. Dus je weet dat maken een gedeelde top gaat opleveren en down gaan een nul. Ergo, hoe maak je zo veel mogelijk slagen, zonder de mist in te gaan als de troeven 4-2 zitten of zelfs 5-1 met ♠ vrouw fout.

Ik heb er even over gedaan, maar het is me niet gelukt om me met dit zitsel down te piekeren: plus 1.

Jávea Bridge Club noemt zich een internationale club van enig niveau en inderdaad schijnen in het verleden Spaanse topspelers er hun kunsten te hebben vertoont. Het niveau is enigszins gezakt en de opkomst bestaat nu doorgaans uit rond de 10 tafels waar altijd dezelfde gezichten zich laten zien. En dat zijn niet meer allemaal topspelers Dat blijkt wel uit wat men met dit spel heeft weten te doen.

Ik maakte dus 11 slagen en dat bleek de eenzame top (halleluja). Op de tweede plaats kwam iemand die 3♣ had weten te bereiken en ook 11 slagen maakte, een topprestatie zou blijken, want twee andere paren waren ook in 3♣ gestrand maar die kwamen maar tot 9 slagen. Ook +110 voor een moedige die in 2♠ zat en dat precies wist te maken. Één

paar bood door tot 4♣, maar dat bleek te hoog gegrepen: -100. Één paar zat in 2Sa? En ging dus 2 down: -200. Maar de volle nul was voor? De biedkanonnen die ook in 4♠ wisten te komen. Ze kregen een ♥A start maar verder is hun speelplan mij onbekend. Op een of andere manier lukte het de leider om 6 slagen te maken. Met A H B 10 in troef en daarnaast twee keer AH is dat toch knap.

Dus Bridgers, reken je niet rijk in Jávea. Als je denkt een leuke score op een spelletje te hebben, staan ze te trappelen om die met een of andere idiotie te verprutsen. Je zal maar een van die NZuiden geweest zijn die 3♣ contract tegen kregen. Dan noteer je vast een topje maar blijkt het maar net het midden.

De verhuurder heeft geen concessies gedaan aan authenticiteit. Dus kneuterige houten venstertjes met tochtgaten en zonder dubbelglas, vloeren van eeuwenoude bakstenen, die het niet allemaal overleefd hebben en veel deuren op migrainehoogte. Er waren kennelijk niet veel liefhebbers voor en dus had ik een kans. Dat inkomensdingetje (1400 euro inkomsten bij een huur van 2250 per maand) kon ik wegpoetsen door een half jaar vooruit te betalen en dan die honden. Ik dacht dat ik behoorlijk in de hond zat (120 kilo samen met z'n tweetjes), Maar Gaspar wuifde dat minzaam weg. Ik mocht later bij hem een kijkje nemen. Hij heeft zelf 8 honden, een Yorkshireterrier van zijn vrouw (zo'n damestasjeshondje) een Bordercollie, om de schapen te drijven, en 6 Mastins Espanol (zoals mijn hondjes) om de boel te bewaken en beschermen. Die patrouilleren vooral 's nachts langs de buitengrenzen van zijn terrein. Hij liet mij trots foto's zien van vossen en wilde zwijnen die zijn hondjes onderschept hadden.

Nu zit ik dus in dat huis (samen met mijn ex huurder Randy en diens belhamel Reyniel (14 jaar) en het bevalt mij goed. Ik woon op 3 km van het stadcentrum en 5 km van het haventje en het strand, maar ook echt op het platteland. Links en rechts een huis op 50 meter en voor en achter niets. Aan de voorkant kijk ik uit op een groot weiland, waar de schaapjes soms lopen en achter dat weiland begint natuurgebied. Het eerste huis zie ik op pakweg 500 meter waar het terrein begint op te lopen.

Het eerste huis naast mij wordt bewoond door een oudere dame. Zij zit er nu een half jaar, ook in een pas gerestaureerd huisje van Gaspar. Zij heeft een hondje en het hek tussen onze huizen staat inmiddels meestal open. Zij is wel blij, als alleenstaande dame, dat ze zo onder bescherming

valt van mijn woeste waakhonden, die ook daadwerkelijk regelmatig patrouilleren over haar terrein. Zij vertelt niet verder dat het eigenlijk knuffelhonden zijn. Overigens spreekt deze dame (Loes) accentloos Nederlands, hoewel ze al heel lang in Spanje woont.

Bridgeintermezzo 2.:

Bridgeclub Jávea is aan het aftakelen, maar het gaat overal slecht. Op een kilometer van Xàbia ligt Denia. Dat is min of meer de (bestuurlijk) belangrijkste stad tussen Valencia en Alicante (Benidorm is alleen maar Beton). Daar was een grote bridgeclub, maar daar hoeven ze geen bestuursverkiezingen meer te houden. De club kan één tafel mobiliseren en daar zit het bestuur. Daarom verbaasde het mij dat ik vorige maand geattendeerd werd op het bestaan van een Nederlands-Vlaamse gezelligheidsvereniging in Moraira. Dat ligt een kilometer of 12 van waar ik woon. Deze vereniging houdt zich naast dingen als bergwandelen, borduren, biljarten en koorzingen ook bezig met Bridgen. Dat is een redekijk actieve afdeling. Er wordt ook les gegeven. Ik ben gaan kijken bij zo'n lesmiddag en daar waren toen 6 tafels. De bridgedocent (methode Westra) had het spul opgedeeld in twee keer drie; drie gevorderden en drie beginners, en hij deed het best goed.

De voertaal is hier Nederlands en de spelregels vermoedelijk ook.

Augustus is hier komkommertijd, maar ik ga binnenkort toch eens kijken of ik kan meespelen. En die afdeling is best groot, groter dan Xàbia. Zij hebben meestal tussen de 12 en 16 tafels en spelen regelmatig in twee groepen.

Het huis heeft een flinke woonoppervlakte, maar daar wordt doorgaans de naya ook bij meegerekend. Dat is een overdekt terras. Ik heb heel veel naya. De grootste is aan de Zuidkant. Die is 4 bij 30 meter, de kleine is 3 bij 7 meter. Het is een soort 'half binnen en half buiten'. Ik zit er meestal, half buiten dus, in de schaduw en bijna altijd met een licht windje.

Ik ben nog altijd bezig met uitpakken en inrichten. De atmosferische omstandigheden hier nodigen niet uit tot langdurige en zware lichamelijke inspanningen en mijn aangeboren gebrek aan werklust ook niet. Een kwartiertje per dag vind ik wel genoeg.

Groet,
Edwin

